

MAES, Boudewijn (Gent 10 januari 1873 – Sint-Martens-Latem 18 november 1946).

Was een vrijzinnige autodidact die als staatsambtenaar-telegrafist in de jaren voor de Eerste Wereldoorlog erg bedrijvig was bij het organiseren van de Vlaamse staatsambtenaren met de bedoeling er een efficiënte drukgroep op taalvlak van te maken. Na 1912 behoorde Maes tot het **Vlaamsche Veem** in Gent.

Bij de Duitse inval was Maes van oordeel dat de Vla-

mingen de Duitsers moesten bestrijden en dat ze daarvoor na de oorlog zouden worden beloond. Tijdens de bezetting verzette hij zich openlijk tegen het **activisme**. Daarvoor werd hij op 26 mei 1915 gevangengezet. In de nadagen van de oorlog bracht hij begrip op voor het activisme, al bleef hij zich onthouden van openlijk engagement. Hij verloor in ieder geval zijn vertrouwen in België. Zo hoopte hij dat revolutionair geweld vanwege Fronters en activisten de 'Belgische' macht in Vlaanderen zou breken.

Na de Duitse aftocht werd hij, dankzij de steun van achtergebleven activisten, tot leider aangesteld van **Het Vlaamsche Front** in Gent. In 1919 werd hij in het arrondissement Gent-Eeklo tot volksvertegenwoordiger gekozen. In het parlement toonde hij zich inhoudelijk zwak. In 1921 en 1925 werd hij niet herkozen. Hij koos voor de **Groot-Nederlandse** strekking van het weekblad *Vlaanderen* (1922-1933) tegen de leiding van het Antwerpse Vlaamsche Front in. Dat en zijn openlijk beleden **vrijzinnigheid** stootten vele katholieken af, waardoor die zich in 1925 in zijn arrondissement profileerden in de **Katholieke Christelijke Volkspartij** voor Vlaanderen. In 1926 stichtte Maes de **Vlaamsch-Nationale Partij**; het orgaan ervan was *De Voorpost*, waarvan Maes tot 1931 de redactionele leiding had. In 1929 en 1932 kwam de groep rondom Maes

Boudewijn Maes leidde na 1919 het Gentse Vlaamsche Front en stichtte in 1926 de Vlaamsch-Nationale Partij. Als overtuigd vrijzinnige kwam hij in botsing met de katholieke en groeiende rechtse krachten binnen het Vlaams-nationalisme. (AMVC)

met een dissidente lijst op, waar in 1932 onder meer **Roza de Guchtenaere** op stond, met wie Maes een vriendschappelijke relatie had. De lijst behaalde een onbeduidend aantal stemmen. Vanaf 1932 sukkelde Maes met zijn gezondheid en had hij ook de politieke leiding van zijn splintergroep moeten overlaten aan **Firmin Parasie**, die hij verafschuwde. Als liberaal-vrijzinnige wantrouwde hij de katholiek-traditionalistische machtstoename binnen het Vlaams-nationalisme. Die kwam tot uiting in het opzeggen van de godsvrede en de stichting van het **Verdinaso** en van het **Vlaamsch Nationaal Verbond** (VNV). Hij verafschuwde het Duitse nationaal-socialisme, de toenemende ideologische verwantschap daarmee van de hoofdstroom van het Vlaams-nationalisme en het feit dat vele Vlaams-nationalisten rekenden op deze Duitse bondgenoot. Hij trad terug uit het Vlaams-nationalisme en evolueerde naar een vaag communisme.

WERKEN: *Antwoord van de Frontpartij aan de Regeeringsverklaring van 16 en 17 december 1919, 1919.*

LITERATUUR: D. Vanacker, 'Vlaams verzet tegen De Vlaamsche Post', in WT, jg. 43 (1984), p. 142-166; – L. Vandeweyer, 'Boudewijn Maes als Vlaams-nationalistisch politicus in het arrondissement Gent-Eeklo 1918-1933', in WT, jg. 49, nr. 4 (1990), p. 230-245; – D. Vanacker, *Het aktivistisch avontuur*, 1991; – B. de Wever, 'Vlaams-nationalisten in de Gentse regio', in *Handelingen van de Maatschappij voor Geschiedenis en Oudheidkunde te Gent*, jg. 49 (1995), p. 265-281; – L. Vandeweyer, 'Maes, Boudewijn', in NBW, XV, 1996.

ILLUSTRATIE(S), zie: Gent.

LUC VANDEWEYER